

[Hagen Hagensen]

regeringen, er alene, at vi føler os frit stillet i forhold til det, vi ved om, hvad den kommer med – jeg må måske føje til: det lidt, vi ved om, hvad den kommer med.

Så vil jeg godt gøre en enkelt bemærkning om stramningen af bloktilskuddet, som jeg finder kommer på et tidspunkt, hvor det næsten er ugørligt for kommunerne at have med dette at gøre, hvis det ikke umiddelbart skal betyde et øget skattetryk ude i kommunerne. Nu siger man lidt flot fra skatteministerens side, at det er jo kun godt og vel 0,2 pct., det drejer sig om, men det er nu engang også penge, og hvis man med øgede skatter og afgifter vanskeliggør de drøftelser, der skal til at gå i gang med henblik på at søge en nulløsning gennemført, så synes jeg, at man gør tingene værre. Vi ser gerne en nulløsning gennemført, og ud fra dette mener vi, at man må komme med en samlet plan, således at vi kan drøfte forholdene under ét og ikke starte med at lægge byrder på folket.

Så er der problemet, som vi altså ikke i denne formiddagstime bliver klar over: skal momsens være 20 pct., eller skal den være 20¹/₄ pct.? Jeg skal lade være at gå dybere ind i den splid, som hr. Arne Bjerregaard har været i med sig selv ved at stille et ændringsforslag om 20¹/₄ pct., og så føje til, at det ville han ikke stemme for selv. Men vi svæver endnu i denne time i uvished om, hvorvidt det skal være 20 eller 20¹/₄ pct. Der tænkes overhovedet ikke på, hvad det betyder for den enkelte lille næringsdrivende, der i henhold til anden lovgivning skal sørge for, at han, inden momsens træder i kraft, skal have mærket alle sine varer om. Det er et betragteligt arbejde, som skal udføres under et prisstop og under et pres i øvrigt, og det skal nok også mærkes.

Hvem er det, momsforhøjelsen kommer til at gå ud over? Det er tjenestemænd. Det er dem, der er ansat på lignende vilkår som funktionærer, og andre, der ikke hører under et bevægeligt lønsystem, og så er det dem, der bliver ledige som følge af, at vi gennemfører momsforhøjelsen nu. Det er dem, der bliver sorteper, og det synes vi vitterlig ikke at der er grund til netop nu, så længe vi ikke har en samlet plan at tage stilling til.

Jeg tror nok, når snakken kommer til at gå over disken – og der siges meget godt dér, når man kommer ind og skal købe noget – så vil den komme til at gå på, at det her var da

noget underligt noget. Den vil også nok komme til at tage stilling til, hvem det var, der ønskede, at forholdene skulle bringes i orden under ét, og hvem der ikke har ønsket det, men startede med at lægge byrder på folket, som man ikke behøvede at gøre nu. Ministeren sagde før, at det ikke var ment som en uvenlig handling over for de partier, der måske skulle virke med. Ja men er det ikke så ligegyldigt, hvem det er over for herinde? Det er problemet over for det folk, der skal bære byrden, og det synes jeg man tager alt for lidt hensyn til.

Bollmann (CD):

Må jeg først sige tak til de partier, der har støttet vores ændringsforslag. Jeg må erkende, at det ikke kan opnå flertal.

Hr. Hjortlund Christensen var inde på, at vi leflede for visse grupper. Til det vil jeg kun sige, at de grupper, vi lefler for, er hele befolkningen, det er alle dem, der spiser og drikker mælk. Det kan ministeren bekræfte, for han har nemlig i et svar til skatte- og afgiftsudvalget sagt, at det er jo hele befolkningen, det kommer til gode, og derfor duer det ikke.

Jeg vil gerne vende tilbage til ministerens kommentar til spørgsmålet om de 1–2 pct. forbrugsudvidelse og lovforslagets bemærkning om, at provenuet er beregnet ud fra et uændret forbrug. Jeg kan fortsat ikke – og jeg kan forstå, at det også gælder andre ordførere – få de to ting til at rime sammen. Nu ved regeringen, at der ikke er flertal for 20¹/₄ pct., men hvis regeringen fortsat fastholder, at stramningen er nødvendig, hvordan vil man så stramme? Jeg har sagt, at vi ikke kan stemme for punktafgifter. Jeg har også sagt, at vi ikke kan være med til en forhøjelse af indkomstbeskatningen og heller ikke til værdistigningsafgiften. Men hvordan ser det ud med besparelser? Det har vi ikke kunnet få svar på hverken i udvalget eller her nu.

Jeg kan ikke afvise, at regeringen på en eller anden måde kan komme med løsninger, som CD vil kunne støtte, men det er jo ikke noget, der haster. Det er jo ikke noget, der haster i denne uge. Måske kunne jeg nøjes med at spørge: vil dette spørgsmål blive gjort til et kabinetsspørgsmål?

Kaj Hansen (DKP):